

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane \$0.72 letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.00

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50 per year

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume III.

83

NO. 8

Proč s pesimizmom.

Pesimisti ali črnogledi so ljudje, ki vidijo vse črno, vse slabo in vse narobe na svetu. Pokaži pesimistu najlepšo, najboljšo in najpopolnejšo stvar na svetu, pa bo našel madrež na nji; ako tega ne bo mogel, bo pa vsaj trdil, da se bo ta madrež v kratkem pojavi. Pesimisti smatrajo nekako za svojo življensko nalogo, da trosijo pelin nezadovoljnosti in strup malodušnosti med ljudi. Na rodomitven polju pesimist ne bo gledal bujnega žita, ampak le ljudi in drugi plevel, na sadnem vrtu ne bo opazil rdečeličnih jabolka in breskev, ampak bo stikal le za črvi in drugimi škodljivimi mrčesi, na rožnem grmu ne bo hotel videti duštečih vrtnic, ampak gledal bo le bodeče trnje.

Prav je sicer, da vidimo tudi plevel med žitom in škodljive mrčese na sadnem drevju in skušamo nadlogo odpraviti, prav je, da vidimo trnje na rožnem grmu, da se moremo istega varovati, popolnoma nepotrebno pa je, da bi nam življenske nadloge in neprilike zatemnile in zagrenile užitek lepot in dobrot, ki nam jih nudi svet. Naravnost hudočno je neprijetnosti življenga povečavati in trositi sol na krvaveče rane, da bolj skelijo, mesto, da bi jih obliili s hladilnimi zdravili.

Ves napredok človeštva je zgrajen na optimizmu, na zaupanju v lastno moč, v upanju na uspeh. Naravnost čudovito je, kakšno moč ima včasi ena sama bodrilna beseda na pravem mestu. V urah dvoma in malodušnosti, ki pridejo včasi nad vsakega zemljana, smo srečni, če najdemo prijatelja, ki nam z jasnimi besedami bodrila vzbudi veselje do življenga in zaupanje v naše moči in zmožnosti. Mnogi veliki može, o katerih piše zgodovina, ne bi bili nikdar veliki in uspešni, da jim niso v času malodušnosti stali na strani prijatelji, ki so jih bodrili in navduševali. Nasprotne pa je bilo zakopanih in za večno uničenih mnogo talentov, katere so v uru preiskušnje dobili v roke pesimistov.

Nobena noč ni tako črna, da bi je ne premagalo jutranje sonce, nobena zima tako mrzla, da ne bi jo pregnala pomlad, noben položaj, v katerem se nahajamo, ni tako brezupen, da bi ne bila možna pomoč, dokler smo živi. Mnoge nesreče, pred katerimi trepečemo, se nikdar in vresničijo, in tiste, ki nas doletijo, navadno niso niti polovic tako grozne kot je bil strah pred njimi.

S tem pa seveda ni rečeno, da bi morali biti lahkomisljeni. Prav je, da računamo z morebitnimi neprilikami, da se zavarujemo za slučaj nesreč in bolezni, da po možnosti skrbimo za takozvane deževne dni. Nikakor pa ni pametno, če si kvarimo zdravje in krajšamo življenie z večnim javkanjem, ki itak nič ne pomaga. Storimo v izboljšanje svojega položaja in v zasiguranje svoje bodočnosti najboljše, kar nam je v danih razmerah mogoče, pri tem pa imejmo trdno vero v končni uspeh našega dela.

Ne smatrajmo ljudi, s katerimi pridemo na ta ali oni način v dotiko, za tako omecjene, da jim je treba neprenehoma kazati samo najgrške strani sistema, v katerem živimo, da jih je treba neprenehoma opozarjati na krivice, ki se jim godijo. Saj jih čutijo, če so živi, in ako jih ne, jim itak ni za pomagati. Če že hočemo zdobiti v njih tisto mero nezadovoljnosti, ki je potrebna za vsako izboljšavo položaja, kažimo jim rajši lepe strani in ugodnosti življenga, in jih pri tem opozorimo, koliko večje bi bile te ugodnosti, če se ta ali ona stran sedanega sistema izboljša in popravi.

Ne pripovedujmo bolniku, kako slabo izgleda, ampak povejmo mu rajši, koliko bolnikov s hujšo boleznijo je ozdravilo. To mu bo več pomagalo kot vedro zdravil. Ne strašimo rojaka, ki se je lotil težavnega podjetja s tem, da mu pripovedujemo, koliko truda in sitnosti ga čaka. Pričočimo mu rajši besedo bodrila in pohvale, ker s tem bomo koristili njemu in splošnosti.

Ako bi bili naši društveni delavci poslušali črnoglede pesimiste in mislili le na to, koliko dela, truda in sitnosti jim bo povzročilo ustavljanje novih društev in pridobivanje novih članov, ne bi danes J. S. K. Jednota štela skoro 18,000 članov in okoli 150 krajevnih društev. Ti bivši in sedanji društveni delavci so se lotili svojega posla z zaupanjem in dobro stvar in s trdno vero v končni uspeh. Danes vsi vidimo, da so bili uspešni, ker niso verjeli pesimistom. Uspešni bodo tudi v bodoče, če ne bodo poslušali črnogledov, ki vedno samo javkajo in zastrupljajo človeštvo z malodušnostjo.

IZ UREDNISTVA IN UPRAVNISTVA.

List se prične tiskati vsako sredo zjutraj, ter se forme za istega zaključene že v torek po polnoči ali zvečer. Dopisi za določeno izdajo lista morajo biti v urednistvu vsaj v torek dopoldne. Poročila, ki dospejo v urednistvo v torek s popoldansko pošto, ne morejo biti priobčena slediča sredo, ampak šele teden pozneje. To naj izvolijo poštevati društveni tajniki in drugi dopisniki, posebno pri dopisih, ki ne bi imeli nikakega pomena, če bi bili priobčeni pozneje. Uredniku je ustrezeno, da prejme dopise, ki se ne morejo odložiti, dovolj zgodaj in ne šele zadnji dan pred izdajo lista.

Večkrat se pritožijo člani, da ne prejemajo uradnega glasila, do katerega so opravičeni, po več tednov ali mesecov, ali pa projemajo list nereditno. Ako član ne prejema lista dalje časa, je znamenje, da niti sami niti potom društvenega tajnika uredništva naznali izpremembe naslova, ali pa je bila poslana izprememba napacna in je pošta list vrnila. Ako pa član včasi list prejme, včasi pa tudi ne, mora za to iskati vzročila na lokalni pošti. Upravnik nikdar ne črta nobenega naslova iz naslovnika na svojo roko, ampak le po naročilu društvenega tajnika, prizadetega člena skupine, ali pa na zahtevo poštre uprave. Vsakdo ki pošilja izpremembo naslova, naj sporoči steklo svojega društva, in TARI in NOVI naslov.

Pri mnogih društvenih so člani enakimi ali podobnimi imenami, če upravnik ne dobi starega in novega naslova, ne more vedeti, kateri naslov naj se spreminja. Upravnik, ki je ob enem členu Nove Dobe, ima z njenim, ki vsebuje nad deset tisoč naslovov, veliko dela tega kljub temu vse izpremembu tečno vpis v naslovnik. CE MU POŠLJEJO.

Društveni tajniki naj ne pošljajo upravništvu imen suspendiranih članov, ampak le načelo črtanij ali odstopnih, da ce jih list ustavi.

Društrom, katerim niso bili reslani odtisi naslovnika v pravem koncem preteklega leta, teda po možnosti poslani ta meseč. V slučajih, kjer prihaja po več iztisov uradnega glasila v eno hišo ali družino, naj tajniki NE črtajo nekaterih na svojo roko, ampak le, če so jim prizadeti to dovolili. Vsak član je namreč opravičen do enega iztisa glasila tedensko in za istega tudi plačuje. Ako se kateri prostovoljno odreče listu, je prav, ako pa ne, se ga ne more siliti.

Bilo je že več slučajev, da se tajniki na svojo roko črtali nekaterim članom večje družine po nekaj glasil, pa so se dotičniki potem pritožili in tako podvzročili dvojno delo tajnikom in upravniku. Pemislišti je tudi treba, da je Nova Doba najboljše agitacijsko sredstvo za prednjih straž bojnih podatkov. Morda bi se mu v tem ediničnem predpustnem času tudi podalo, če na polju domačje izobraževalne akcije zrastle cvetko "lopov" zatackne za klub tistemu junaku, ki pisek te kolone na indirekten, vendar dovolj razumljiv način podnika gotove akcije, za kar nima, niti imel in ne bo nikoli imel najmanjših dokazov.

—

Ta mesec smo praznovali rojstni dan velikega Lineolna. Pristiti priliki sem čital v nekem listu dve anekdoti iz Lincolnove življene, ki ste zabavni in poučni.

Za časa Lincolnovega predsedovanja je divjala državljanska vojna med severnimi in južnimi državami. Vojna seveda ne počiva ob nedeljah in zapovedanih praznikih, in tako se je zgodilo, da je neki goreč vernik apeliral na predsednika Lincolna, naj bi ustavil bojevanje ob nedeljah.

"Prav rad," je odvrnil Lincoln možu, "samo, če pridobite tudi sovražnika, da se bo s tem strinjal."

Pri neki drugi priliki so takratni apostoli prohibicije tožili Lincolnu, da general Grant, ki je bil eden najzmožnejših poveljnikov severne armade, preeje podjetno pijo. Predsednik Lincoln pa je odvrnil, da bi samo želel vedeti, kakšne vrste rakije pije general Grant, da bi iste poslal še drugim zveznim generalom.

Ako bo vsak član in vsak tajnik v tem oziru storil svojo dolžnost, bo vladala točnost in zadovoljnost. Bratje in sestre, poštovajte gornja navodila, pa ste lahko zagotovljeni, da bo prav za urednika-upravnika in vas vse.

—

Za kadilce.

Nedavno je bila patentirana kovinska škatljica za vžigalice, katero je mogoče pritrdit na navadno zaponko pri pasu.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

mahu, skrivaj kot v strahu, orhaja pomlad!"

Liti Chaplinovi, ženi Charlie Chaplina, je sodišče znižalo mesečni alimonij od štiri tisoč na tri tisoč dolarjev. Kako nekdo revica izhaja z borimi tremi tisočaki mesečno!

Nos mojega lepega kolega, dolgovhega imena, tam v daljnjem Chicagu, je zopet enkrat regimentno iz reda. Morda je vzrok temu ostra čikaška zima, morda parfum tamkajšnjih klavnic; da bi ga nosila "mesečina" tega skoro ne verjamem. Na Burke, inšpektor newyorške policije (dr. Oman) je bil vseskozi dober, istotako tudi zaljubljeni "Dick" Gilder (J. J. Grdina). Stari Gilder (Leo Virant) je bil najboljši v prvem februarju, Demarest (F. Drassler), odvetnik in poznejši dravni pravnik, pa v poznejših. Detektivski narednik Cassidy (F. Verbich) je tudi vseskozi dober, vstopil v splošnen dobro nastopal. Vloge ostalih so bile manjša, toda v splošnem dobro izpeljane.

Dotični dopis je bil poslan uredništvu po pošti. Urednik ga je prečital in oddal v tiskarno; potem je še pregledal "proof" in poskrbel, da je bilo gradivo vloženo v forme. To je bil začetek in konec vseh njegovih funkcij v tem oziru. Kdo je z nasvetom ali dejansko pomagal pri sestavi omenjenega dopisa, je uredniku tako malo znano kot kdaj bodo zrele črešnje na Marsu.

Priobčil ga je, ker je bil opremljen s podpisom in pečatom društva, ker je nekdaj glasilo J. S. K. J. bilo aktivno pri J. R. Z., in ker je mnogo članov J. S. K. J. prispevalo v milijondarski fond. Katerim listom je bila kopija dotičnega dopisa poslana in katerim ne, to tudi črtnika Nove Dobe prav nič ne briga. On je odgovoren za list, katerega urejuje, ne za druge.

Kolega dolgovhega imena pa naj bo zagotovljen, da bo še prej vodilno steklo, predno ga bo urednik Nove Dobe nadležoval s prošniami za nasvetne.

Igraleci so, če odštejemo parizjem, govorili glasno, razločno in s pravim poudarkom. Dalje je bila scenarija srečno izbrana in kostumi tudi. Obisk je bil povoljen, občinstvo zadovoljno in društvo "Triglav" si lahko zasedla na dobrodelne namenosti, pri tem pa tako sramotno slavi svoje uslužbenke, da morajo iste krasti ali pa si iskati pocestnih zasluzkov, če se hoče preživeti in oblačiti. V igri so prizori, pri katerih se ljudje lahko malo pojoka, če ga reseli, ne manjka pa tudi zelo smeošnih izrazov in nastopov.

Igraleci so, če odštejemo parizjem, govorili glasno, razločno in s pravim poudarkom. Dalje je bila scenarija srečno izbrana in kostumi tudi. Obisk je bil povoljen, občinstvo zadovoljno in društvo "Triglav" si lahko zasedla na dobrodelne namenosti, pri tem pa tako sramotno slavi svoje uslužbenke, da morajo iste krasti ali pa si iskati pocestnih zasluzkov, če se hoče preživeti in oblačiti. V igri so prizori, pri katerih se ljudje lahko malo pojoka, če ga reseli, ne manjka pa tudi zelo smeošnih izrazov in nastopov.

—

NARAVNA BOGASTVA ZAPADA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

dolg, 16 četvrtjev širok in 24 četvrtjev visok, in je prevral prav skozi hrbitenico mogočnih Rocky Mountains. Z dovršitvijo Moffat predora beleži ameriško držnost in podjetnost novih uspehov, ki so neizmernih koristne za državo Colorado toliko premožnosti, da bi te ogromne zaloge zadostovalo 700 let za vse Združene države, če bi se ga rabilo v isti meri kot zdaj. Država Colorado je tudi znana zaradi svojega zdravega podnebja. V Denverju na primer računajo na 320 jasnih in solnčnih dni v letu. Turiste vabijo romantične gore, zdravo podnebje, izboren lov in ribolov in številni mineralni studenci, kar mu je manjša v državi Colorado, ampak za vse delo.

Pomislišti je namreč treba, da ima Colorado v svojih gorah mnogo zlata, srebra in različnih drugih rudnin. Najvajejšje pa je dejstvo, da ima sama država Colorado toliko premožnosti, da bi te ogromne zaloge zadostovalo 700 let za vse Združene države, če bi se ga rabilo v isti meri kot zdaj. Država Colorado je tudi znana zaradi svojega zdravega podnebja. V Denverju na primer računajo na 320 jasnih in solnčnih dni v letu. Turiste vabijo romantične gore, zdravo podnebje, izboren lov in ribolov in številni mineralni studenci, kar mu je manjša v državi Colorado, ampak za vse delo.

Začetek je izraziti s čutom to, kar je predstavljal, teda pa je njegov nastop napravljen včas, kjer bi mi ležalo kos ledu ali pa lepa v junaških prsih, mesto prekipevajočega mladeničkega srca.

V drugem dejanju bi imel držati v svojem objemu Adelto, koje vloge je igrala dražestna Lucija, in ji dopovedovala o silni in neutolažljivi ljubezni, kako silno koprni po njej, da bo zblaznil itd. Nas junak pa bi bil ta del svoje vloge prav tako dobro rešil — nič bolje nič slabje — če bi bil držal v objemu svojo staro mater, ali pa počestno svetilko, ter jih govoril o vsakdanjem vremenu.

V tretjem prizoru, ko pride do točke, kjer je treba poljubiti svojo izvoljenko, pa je Dolfe jednostavno zacmoljal nekaj prihodnje soboto na Alnem domu, ter ponovil vse.

Vloge večkrat zaporedoma, ki je v to svrhu priredil sebno sobo poleg knjižnice, prinesla veliko ogledalo in njih sob; tu toraj sama, župljena na marmornem podstavku, izvajala vodiljivim uspehom, ki je zatočil vse resno.

Na take očitke in opazke pa je postal Dolfe nekako nemirjen in razdražen, ter ugovarjal.

Prihodnji torek je moj god,

Pa ne le moj, ampak tudi mnogi drugih — naj že to priz

D O P I S I .

Indianapolis, Ind.

Za leto 1927 imamo zopet pristopnilno za nove člane, torej ima vsak član in članica zopet lepo priliko za agitacijo med prijatelji ali prijateljicami, da pristopijo. Jaz sem to leto dobil že dva nova člana; če vsaki dobri po dva, ali vsaj po enega, se bo konci leta že veliko poznalo. Vsak član in članica lahko potrdi, da ga ni društva, v katerem bi vladala lepa sloga in red, kakor pri našem društvu Sloga, št. 174, J. S. K. Jednote.

Kot ustanovitelj omenjenega našega društva, se moram zahvaliti vsem članom in članicam za točno plačevanje asesmenta, in prosim, da ostanejo tako točni tudi v bodoče. S tem se prihrani tajniku mnoge nepotrebne dela. Tudi so-brat glavni tajnik nas je pojavil, da smo točni s pošiljanjem asesmenta. Gotovo so zadovoljni tudi glavni porotniki, ki nimajo skoro nikakega dela. To je dokaz, da vladai pri vseh društvenih naših J. S. K. Jednote slo- ga in red.

Na letni seji glavnega odbora so se že začeli pripravljati, oziroma so storili prve korake za prihodnjo konvencijo. Te naj nas, bratje in sestre, izpodbudi, da ne spimo, ampak pridno večamo in širimo naše društvo, da bo naš delegat na prihodnji konvenciji lahko ponosen, ko bo zastopal tako mlado, pa kljub temu tako močno društvo. Ce smo v šestih mesecih dobili nad petdeset članov v oba oddelek, ali nam ne bo v prihodnjih desetih mesecih mogče, da to število podvojimo!

Moja želja je, da bi vsako izmed petnajstih društiev, ki so se ustanovila leta 1926, poslalo enega ali dva delegata na prihodnjo konvencijo, in da bi se v tekočem letu ustanovalo vsaj 30 novih društev. Ako se moja želja izpolni, potem sem prepričan, da mi prihodnja konvencija prizna usnjato medaljo.

Več članov mi je že priporočalo, da delam na to, da si druščivo nabavi zastavo. To pa mojih mislih ni slaba ideja, zato vabim na prihodnjo sejo vse člane in članice, da se o stvari pogovorimo in ukrenemo, kar se nam bo zdejo potrebno. Ako se bo večina strinjala, se potem lahko vpraša za cene različne vredne, da se prepričamo, kje moremo stvar dobiti najceneje.

Dne 28. avgusta bomo občali obletnicu in bilo bi res lepo, če bi mogli takrat razviti svojo zastavo. Nedvomno nas takrat poseti naš vrli glavni predsednik, pa še urednika bomo povabili, da pride in nam kaj pove "po svoje."

Torej, člani in članice društva Sloga, št. 174, J. S. K. Jednote, ne pozabite priti na prihodnjo sejo! Pozdrav in vesela Pusta vsemu članstvu!

Anton Zidanšek,
tafnik dr. št. 174, J. S. K. J.

Denver, Colo.

Iz urada društva sv. Jožeta Št. 21, J. S. K. Jednote se naznanja, da je bilo na zadnji redni seji sklenjeno, da plačajo vsi NEENAKOPRAVNI člani in članice v pokritje društvenih stroškov mesečno deset centov v društveno blagajno. Ta društveni asesment se bo pričel pobirati s 1. marcem, kar naj izvolijo vsi prizadeti vsoščevati. Bilo je dalje na dotedni seji sklenjeno, da imajo od 1. marca naprej neenakopravni člani in članice pri društveni enake pravice z enakopravnimi, le da niso deležni bolniške podpore, za katero ne plačujejo.

Nadalje opozarjam člane našega društva, naj ne pozabijo igre, ki se vrši 27. februarja zvezcer in katero prirede vsa slovenska društva skupno, v krovist Doma Slovenskih Društev. Dolžnost vsakega člana in članice je, da kupi vstopnico in se prireditve udeleži. Ime člana ali članice, ki vstopnice ne kupi, bo na prihodnji seji sporočeno.

Upam, da se bo še našel manj prostorček v našem glasilu, da bi za moj skromni dopis. Najprej se moram zahvaliti glavnemu uradniku J. S. K. J. Peteretu, ki mi nagradil, katerega poslano mi nagrado, katero sem bil zelo vesel. Dalje se vostremu vsega društva zahvalim, da posebno društveno nagrado, katero je šla v društveno bla-gajno, da bo v korist vsem čla-

ni, da do tega ne pride pri našem društvu, kajti dolžnost nas vseh je, da podpiramo svoj lastni Dom, in naše društvo se gotovo ne bo pokazalo, da je v tem oziru med zadnjimi. Torej na svidenje 27. februarja ob sedmi uri zvezcer!

John Schutte,
tafnik društva št. 21, J.S.K.J.

Philadelphia, Pa.

Tu v Philadelphia se je v prvi polovici februarja smrtno ponesrečil rojak Anton Hleba-nja. Pokojnik je bil doma s Srednjega Vrha pri Kranjski Gorji na Gorenjskem. Tukaj zapušča soprog in dve hčeri, v domovini pa tri sestre in tri bratre. — Bratski pozdrav!

Jacob Cuznar.

Ely, Minn.

Podpisani član društva sv. Cirila in Metoda, št. 1 JSKJ se tem potom lepo zahvalim glavnemu odboru JSKJ za naklonjeno mi svoto podpore iz skla-da onemoglih. Bolan sem že čez štiri leta in sem dobil celotno podporo eno leto. Po preteku enega leta dobivam pa polovično podporo, in to redno. Zato priporočam vsem Jugoslovanom našo dobro J. S. K. Jednote, ker le ta deli podporo za dolgotrajno bolezni. Kadar človek pristopi h kakšni jednoti ali zvezi, ne zna kdaj bo zbolel in koliko časa bo bolan. Ponekod dobjivo bolniki podporo po šest mesecov, drugod po eno leto, če pa v tem času ne ozdravlji, ne dobiš nič več. Naša organizacija pa skrbi za svoje bolne člane kot dobra mati tudi v času ko so pomoci najbolj potrebeni. Njeni glavni odborniki dobro presodijo prošnje potrebnih bratov in sester in jim delijo podpore iz skla-da onemoglih. Pri naši J. S. K. Jednote se nič več ne plačuje.

Naša organizacija pa skrbi za svoje bolne člane kot dobra mati tudi v času ko so pomoci najbolj potrebeni. Njeni glavni odborniki dobro presodijo prošnje potrebnih bratov in sester in jim delijo podpore iz skla-da onemoglih. Pri naši J. S. K. Jednote se nič več ne plačuje.

— Z bratskim pozdravom Frank Penca, tajnik.

kaj novih članov. Tudi ne pozbite vpisati vaši otrok v mladinski oddelki, ker z mladino je zagotovljen obstoj in napredok naše J. S. K. Jednote. — Z bratskim pozdravom Matt Karcich, tajnik.

Cleveland, O.

Članom društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ naznam, da bom pobiral asesment 25. vsaki mesec, kakor lanske leto, in NE 24. kot zadnji mesec. Prosim člane, da to vpoštevajo in plačujte asesment do 25. vsaki mesec. Ne hodite plačevati 26. ali pozneje, ker ne bom vzel asesmenta. Kdor ne bo plačal do 25. vsaki mesec, naj posledice sam sebi prispiše.

Poleg tega tudi apeliram na vse člane, da se zanimajo za našo rast in skušajo pridobiti kaj novih članov našemu društvu in naši vzorni J. S. K. Jednote. — Z bratskim pozdravom Frank Penca, tajnik.

(Pečat)

sredovanje in požrtvovalnost najprišrenejšo in najiskrenejšo zahvalo!

Ljubljana, dne 27. januarja 1927.

Dr. Krejčí

Predsednik ljubljanskega oblastnega odbora rdečega križa SHS Ljubljana.

(Pečat)

Nova Doba, Cleveland

Potrujemo prejem Vašega dopisa od 13. 1. 1927 in temu pismu priloženega čeka za Dol 25.—

Ta znesek bomo porabili vsled Vašega naročila za poplavljence v Sloveniji.

Za Vašo požrtvovalnost in posredovanje se Vam najprišrenejšo zahvaljujemo in izrekamo vsem darovalcem najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 28. januarja 1927.

Dr. Krejčí

Predsednik ljubljanskega oblastnega odbora rdečega križa SHS Ljubljana.

(Pečat)

Omaha, Neb.

Namenil sem se napisati par vrstic v naše glasilo, in sicer najprej priporočam članom in članicam društva sv. Štefana, št. 11 JSKJ, da bolj redno plačujejo bolj redno svoje mesečne prispevke, ker tako zahtevajo pravila. Lažje je vsaki mesec posebej plačati kot pa za dva ali tri meseca skupaj.

V smislu pravil se mora plačati vsaki mesec najkasneje do 25. v mesecu. Dalje prosim, da bi se člani v večjem številu udeleževali rednih mesečnih sej, ki se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu. Tam se lahko dosti koristnega ukrepa, ako je več članov navzočih. In tudi bolj spoznamo se med seboj in s pravili J. S. K. Jednote. Apeliram tudi na vse tiste, ki so že v društvu, da pri društvu, kjer so sami, lahko zavarujejo tudi svoje otroke za slučaj nesreče, za borih 15 centov na mesec. Ko tak član mladinskega oddelka izpolni 16. leto, se ga sprejme v odrasli oddelki brez zdravniške preiskave in prihodnine.

Sprejet v jednoto dne 19. januarja, 1901.

Umrli brat, Frank Kostek, cert. št. 1436, član društva sv. Alojzija, št. 6 Lorain, O. Umrl 12. decembra, 1926. Vzrok smrti: plučnica. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 19. januarja, 1901.

Umrli brat, Frank Richter, cert. št. 13385, član društva sv. Alojzija, št. 43, East Helena, Mont. Umrl dne 27. oktobra, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 21. septembra, 1918.

Umrli brat, Martin Stefanič, cert. št. 24573, član društva sv. Martina, št. 105, Butte, Mont. Umrl dne 24. decembra, 1926. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$500. Sprejet v jednoto dne 7. februarja, 1925.

Umrli brat, Teodor Petrovich, cert. št. 25309, član društva sv. Štefana, št. 26 Pittsburgh, Pa. Umrl dne 17. marca, 1926. Vzrok smrti: mrtvood. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 19. januarja, 1923.

Umrli brat, John Kolenc, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: ubit avtomobilom. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, Mihail Mili, cert. št. 22695, član društva sv. Alojzija, št. 87, St. Louis, Mo. Umrl dne 23. novembra, 1926. Vzrok smrti: rak. Zavarovan je bil za \$500. Sprejet v jednoto dne 27. februarja, 1923.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909.

Umrli brat, John Kolec, cert. št. 12213, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 4. januarja, 1927. Vzrok smrti: srčna bolezni. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 6. oktobra, 1909

VAJE ZA KULISAMI
(Nadaljevanje iz 2. strani)

Prihodnjo minuto pa je že vstopil Dolfe. Po običajem pozdravu sta se takoj lotila dela, ter se postavila pred ogledalom v knjižnici.

Pričela sta od kraja, ter na daljevala vse do točke, pri kateri bi Dolfe imel objeti Lucijo. Tu pa je prenehal.

"Tebi je bolj znan ta predmet nego meni," je menil. Morada bi bilo umestno, da mi ti pokažeš kako naj napravim pri tej točki."

"Ne prenesel bi, da te naš s kolomazom polepljeni učitelj poljubi — zato sem se vdal in privolil, da poskušava z vajo sama," je pojasnil Dolfe.

"No toraj začni — jaz te moram držati v objemu — tukole."

"Jeli prav tako, — je li to način moje vloge?" je povpraševal on.

"Kako naj jaz vem?" je pozvedovala Lucija.

Res, da se ji je zdelo nekam prijetno, takole stati v Dolfe-tovem objemu, da pa zakrije svojo dosedaj nepoznano nervoznost, mu je nekako boječa priznala, da ne ve prav nič več o teh ljubezenskih predmetih nego on.

"Saj veš, da je to vse le šala," jo je pomiril Dolfe, ter jo nekaj tesneje privil k sebi. Ob tej priliki pa je začutil nepričakovani in prijeten utis, ko so se njeni mehki lasje osmukali ob njegovem licu.

"Nikdar v svojem življenju še nisem takole držal kakega dekleta. In v resnici ne verjam, da bi bil kedaj kako poljubil," je povzel Dolfe.

"Jaz za svoj del vem, da nisem nikoli, prav nikoli dopustila, da me kak možki poljubil," je dostavila Lucija.

"Vendar pa mislim, če se resno poprimeva najine vloge, da ne bo tako zelo težko. Le predstavljal si, da me resnično ljudi," ga je bodrila Lucija.

"Da, da, saj to ravno skušam, in zdi se mi, da pomaga, ker človeka spravi v pravo vojlo in razpoloženje."

Dolfe je držal zelo krepko s svojimi rokami krog Lucijinega pasu in stasištega života.

"Ni tako zelo težko," je sramljivo pripomnil, ter se naagnil nekaj nižje z glavo in se s svojimi ustmi približal njenim. Potem ko je poteklo nekaj dolgih in prijetnih minut, je popustil s svojimi rokami in toliko, da je dekle prišlo k spapi.

Lucija ga je gledala z meglemimi očmi in žarečimi lici.

"Toda Dolfe, poljub vendar ne pride v tem dejana na vrsto, ampak šele v tretjem," je menila Lucija, ter s tem hotela prikriti svojo nervoznost.

No in konečno se je približal zadnji in skupni večer za skupno vajo.

"Mučno bo," je skrivoma pripomnil Dolfe napram Luciji, — "ne tako mučno, kakor je bilo pri prvih skusnjah, ampak mučno je pozabiti, da nas bo gledal zašmrani učitelj in ostanla svojat, ter se nam smejava, zato ker sva se potrudila, da pokaževo to, kar drugi imenujejo umetnost."

Vaje so se ta večer vršile resno, in na koncu drugačega dejanja je učitelj dirjal nasproti Dolfetu z odprtimi rokami.

"Neprekosljivo, veličastno," je kričal, ter pograbil Dolfeto v roko. Na koncu tretjega dejanja pa bi bil učitelj Dolfeta dejanski objel in poljubil, da se mu ni ta pravočasno izmučil.

"Podcenjeval sem te," je rekel učitelj — "imaš načarjenost, prav in resnični talent, kakoršnega se ne najde v vsakem kotu."

Pričel mu je resno prigovarjati naj se posveti igralskemu poklicu; on sam mu bo na uslužbo, in če hoče prevzame drage volje vodstvo njegove bodoče karijere na umetniškem polju, kjer se mu obeta bodočnost.

ALICINA IZPOVED

Jack London

(Za N. D. — V. J. V.)

Povest o Alice Akana je havajska afera, ki se sicer ni vršila v sedanosti, vendar pa ne baš tako davno; vršila se je tedaj, ko je Abel Ah Yo priredil svoj misijon in pridigovanje v Honolulu ter pridobil Alice Akana za to, da si je olajšala svojo dušo s tem, da se je izpovedala. Toda vse ono, kar je Alice tedaj povedala, je bilo v temi zvezzi s zdodovino preostalih članov tedanje generacije.

Alice Akana je bila stará petdeset let; pričela je živeti rano in živila je rano in pozno ter vsestranski. In vse ono, kar je vedela, segalo je nekako v korenine in pričetek raznih obitelji, trgovin in nasadov. Ona je bila nekako živ arhiv in shramba natančnih informacij, katere so tuamtod odvetniku potrebovali: informacij, ki so se nanašale na meje zemljšč, poroke, rojstva, zapuščine in skandale. Vendar je pa znala držati jezik za zobni in le redkokdaj je odvetnikom podala začljene informacije in se tole tedaj, ko je vedela, da bo obema strankama vstreženo, tako, da ne bo ni jedno bolelo.

Alice je namreč živila od svoje rane dekliske dobe nadejje — živiljenje cvetelic, petjavnina in plesanja; in tekom svojih kasnejših let, postala je gospodinja v vladarica veselja na način, da je posestvovala hišo, v kateri so hula-dekleta plesala svoje večne hula-plesove. V atmosferi, v kateri se človek nauči tolmačiti božje in človeške zakone, in v kateri se tudi najbolj zavozlani jeziki razvoločajo, tako da odkrito govore o raznih tajnostih, pridobila si je vse polno zdodovinskega znanja, o katerem inače ljudje ne bi niti šepečili in o katerem bi sploh nihče ne sanjal. In njena molččnost je bila velikanske vrednosti; stará naseljence so sicer vedeli, da ona ve o vsem, vendar pa ni nihče čul, da bi ona kedaj povedovala o davnih doživljajih v obrežni hiši v Kalakaua, niti o zabavah, katere so tamkaj prijevali častniki ladij vojne mornarice, ki so prišle svedobno v luko, ali pa o veseljih, katere so prijevali diplomati, poslaniki in konzuli vseh dežel sveta . . .

Toraj v petdesetem letu svoje dobe in vsa polna historičnega dinamita, česar koljina je bila dovoljna, da bi v slučaju "razstrelbe" pretresel vse družabno in trgovsko živiljenje otočja, je Alice še vedno molčala. In pri vsem tem je bila Alice Akana lastnica hula-hiše, gospodarica hula-plesalk, katere so "hulale" pred kralji, "luau" (princi), zasebnimi družbami, člani davnih bahketov in radoznalimi turisti. In ne samo to — ko je bila stará petdeset let, ni izgledala kakor stara ženska, temveč, kakor prava in lepa polineška ženska — majhna in pravilno debelosti v najboljšem zdravstvenem razpoloženju, katero je veliko število let bodočega živiljenja. Toda baš, ko je bilo petdeset let, je po naključju in vsled radoznalosti prišla k misijonskemu "oživljenu" vere, katero je priredil Abel Ah Yo.

Po svojem verskem naziranju in rabi besed, je bil Abel Ah Yo tako zmešan teološkim človekom, kakor znani Billy

Tak je bil učiteljev komentar glede Dolfetovih zmožnosti na gledališkem polju.

"Če je temu tako," je menil Dolfe, "potem moram priznati, da nisem igralec, ker talentov kakoršne mi pripisujete nisem rabil, niti jih poskušal uporiziti pri nočnjeni vaji." To pripombo je povedal s takó resnim glasom, da so ga lahko čuli tudi otali amaterji, ter pomembno še dodal: "Lucija in jaz sva namreč zaročena."

ga so svojedobno odbrali za to, da izvrši neko izredno neljubo nalogu. In vsled tega je bil Judas, ki je bil vedno zvest vernik, in ki je postal izdajalec le vsled posebne božje zapovedi, — pravi svetnik. Ergo, potem načinu je toraj tudi on Abel Ah Yo, pravi svetnik, če gar nalogu je ustanovil posebno versko sekto, potom katere mu bo mogoče vedno in ob vsakem času priti v milostno doti k bogom.

Ta njegova teorija je postala ustanovna podlaga njegovih naukov in propovedovanja; in ta teorija je bila posebno vesna, ko se je šlo za očiščenje in olajšanje vesti ljudi vseh drugih ter, kateri so se potajno prav dobro zavedali, da jih peče vest Judeževega greha. Abel Ah Yo je vedel za vse božje načrte, kateri so mu bili takoj jasni, kakor da bi jih on sam izdelal. Vedel je, da bode koncem konca vsi ljudje izvedeni, dasiravno bodo nekateri morali dalj časa čakati, kakor drugi — oziroma da bodo ti slednji dobili sedež bolj v zadnjih vrstah. Mesto, katero avzemata človeštvo v vedno preminjajočem se kaosu vesolja je povsem natančno določeno in že v naprej namenjeno — ako je sploh kedaj obstal omenjeni vedno preminjajoči se kaos vsemirja. Strah vsled nepoznanje bodočnosti na drugem svetu, nastal je pri človeštvu le vsled njih lastnega domisljevanja; in potom skrajne držnosti svojih misli in govorov ter živih izrazov, kateri so segali do dne najintimnejših misli njegovih poslušalcev, pregnal je iz njihovih možganov vsako tudi najmanjšo bojaznijo, temveč tudi one, katere je napravila zajedno z drugimi ljudmi. Po protestantskem načinu mora ona odkriti svoje dušo v javnosti na isti način, kakor se to storiti po katoliškem načinu zasebno, ko gre človek k spovedi. In posledica takega "očiščenja" duše je vedno mirna, nakar se je z njim vozila kar tri četrt ure, medtem, ko je ponudil, da jo popelje do njenega cilja.

(Dalje prihodnje)

SPREMEMBE V ČLANSTVU

(Nadaljevanje iz 3. strani)

20530. Prestopili k dr. št. 121: Ivan Milavec, 12964; Frances Milavec, 13270.

Dr. št. 75. Prestopil k društvu

vu št. 149: Albert Lozar 14773;

Rozalija Lozar, 14775.

Dr. št. 77. Suspendiran:

Imbro Balic, 22791; Mary Balic, 22918.

Dr. št. 78. Prestopil: Frank Botz, 27061. Umrl: Frank Gačnik, 20154.

Dr. št. 82. Suspendiran:

Louis Praznik, 17913.

Dr. št. 83. Prestopil k dr. št. 18: Jakob Oblak, 5596.

Dr. št. 84. Prestopil k društvu

vu št. 101: John Tomsich, 23999.

Dr. št. 85. Prestopili: John Bradach, Jr.: 27063; Jacob Kermavner, 27064; Jennie Turk, 27062.

Dr. št. 87. Suspendiran: Jacob Kovacic, 23206.

Dr. št. 88. Umrl: Martin Rauth, 11064. Prestopil k dr. št. 37: John Miklavčič, 19109.

Dr. št. 92. Prestopile: Helen Strojnik, 27065; Josephine Marinich, 27066. Prestopila k dr. št. 177: Margaret Muha, 23903.

Zvišala zavarovalnino iz \$500

na \$1000: Mary Suligoj, 12264.

Dr. št. 94. Prestopil: Leopold Kutzler, 27080. Umrl: John Kolenc, 12213.

Dr. št. 99. Suspendiran:

Louis Kolenc, 21815.

Dr. št. 101. Suspendiran:

John Butkovich, 23391.

Dr. št. 103. Zopet sprejet:

Mary Jenc, 17334; Mary Barbara, 21356. Suspendirane:

Rose Ivancic, 21512; Josephine Pikel, 20852; Roberts Louise, 24753.

Dr. št. 104. Prestopil: Christ Malovan, 27067. Zopet sprejet:

Frances Kastelic, 21903.

Prestopil k dr. št. 22: Anton Koncut, 26345.

Dr. št. 106. Suspendiran: Joe Vist, 26070.

Dr. št. 166. Prestopil: Frank Cankar, 27100.

Dr. št. 167. Prestopile:

Grgurich, 27102; John Bogataj, 27101. Prestopil k društvu št. 39: Frank Mis 24835.

Dr. št. 170. Suspendiran: Emma Srebernik, 26222.

Dr. št. 171. Prestopili:

Petka, B-126; Peter Stern, B-125; Mike Bendala, 27.

Zopet sprejeti: John Zore, B-82; John Grzinčič, 26.

Suspendirani: Martin Pol, 26839; George Bumbara, 26.

Crtan: Anna Duračić, 26.

Frank Krantz, 27076; G.

Plesničar, 27077; Frances priva, 27078. Umrla: Anja Omerza, 8576.

Dr. 176. Suspendiran:

Clobas, 26864.

Joseph Pishler, glav. taj.

misijon je bil nekak "clearing house" za grehe in dušne bolezni, kjer so se grešniki znebili tovorov svojih grehov in postali zopet "lahki", živahni in duševno popolnoma zdravi.

Toda Alice ni bila srečna, kajti ona še ni bila očiščena. Sicer je redno kupovala in delila med navzoče ljudi svetopisemske knjige, dajala je tudi redno denar na pripravljeni krožnike ter v svojem contratu prepevala vse potrebne himne — toda izpovedati se vendar ne še.

In v klubih so še podrobnejše govorili in se posvetovali o mogočnosti njenega pripovedovanja o starih grehih. Pa poleg vsega tega je mlajša generacija naznana, da si je načinila "palm-tree-gin."

In v klubih so še podrobnejše govorili in se posvetovali o mogočnosti njenega pripovedovanja o starih grehih. Pa poleg vsega tega je mlajša generacija naznana, da si je načinila "palm-tree-gin."

Ta njegova teorija je postala ustanovna podlaga njegovih naukov in propovedovanja; in ta teorija je bila posebno vesna, ko se je šlo za očiščenje in olajšanje vesti ljudi vseh drugih ter, kateri so se potajno prav dobro zavedali, da bodo tudi vse dobro.

Ta njegova teorija je postala ustanovna podlaga njegovih naukov in propovedovanja; in ta teorija je bila posebno vesna, ko se je šlo za očiščenje in olajšanje vesti ljudi vseh drugih ter, kateri so se potajno prav dobro zavedali, da bodo tudi vse dobro.

Ta njegova teorija je postala ustanovna podlaga njegovih naukov in propovedovanja; in ta teorija je bila posebno vesna, ko se je šlo za očiščenje in olajšanje vesti ljudi vseh drugih ter, kateri so se potajno prav dobro zavedali, da bodo tudi vse dobro.

Ta njegova teorija je postala ustanovna podlaga njegovih naukov in propovedovanja;

Imenik uradnikov krajevnih društev Jugoslovanske Kat. Jednote.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA.

STEV. 1. ELV. MINN.

Predsednik: Joseph Spritzer; tajnik in organizator: Joseph A. Metel, Box 1107; blagajnik: Frank Erchull Sr.; zdravnik: dr. McCarty in Parker. — Vsi v Elv. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo ob 1/2 uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino.

DRUŠTVO SV. SRCA JEZUSA, STEV. 2.

ELY. MINN.

Predsednik: Joseph Champ, Box 931; tajnik in organizator: Joseph Kotene, Box 1133; blagajnik: John V. St. Clair, Box 782; zdravnik: dr. Ayres in dr. Parker. — Vsi v Ely. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo ob deveti uri popoldne nad določenim domom v Slovenskem Nar. Domu.

DRUŠTVO SV. BARBARE, STEV. 3.

LA SALLE, ILL.

Predsednik: Joseph Bregan, 437 Crost St., La. Salle, III.; tajnik: Anton Kastigar, 1146 7th St., La. Salle, III.; blagajnik: Josip Brezovar, 2128 — 8th St., Peru, Ill.; organizator: Dr. Pelek, Box 1000, Peru, Ill. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu ob 1 uri popoldne v določenem domu.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 3.

CHISHOLM, MINN.

Predsednik: Frank Pucel, 223 W. Poplar St., tajnik in organizator: Rudolf L. Kmet, 213 W. Lake St.; blagajnik: John Bozic, 118 Tener Ave. Monroe; tajnik: dr. W. Broadhurst, Vsi v Hibbing, Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 10. uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino v Slovenskem Nar. Domu.

DRUŠTVO SV. BARBARE, STEV. 3.

BRADDOCK, PENNA.

Predsednik: John Primoile, Box 43; Presto, Pa.; tajnik in organizator: John Demshar, Box 237; Presto, Pa.; blagajnik: Jos. Aubel, Presto, Pa.; zdravnik: dr. D. T. Grossi, Bridgeville, Pa. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri pooldine v določenem domu v Presto, Pa.

DRUŠTVO SV. BARBARA, STEV. 5.

SOUDAN, MINN.

Predsednik: Jakob Pavlich, Box 1104; Soudan, Minn.; tajnik: Anton Kastigar, 1146 7th St., Soudan, Minn.; blagajnik: Anton Goran, Box 1565, Tower, Minn. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v določenem domu v Soudan, Minn.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 5.

LORAIN, OHIO.

Predsednik: Alois Balant, 1808 E. 32nd St.; tajnik: Max Kragelj, 1688 E. 33rd St.; blagajnik: Frank Janek, 1688 E. 32nd St.; organizator: Max Kragelj, 1688 E. 32nd St.; zdravnik: dr. L. Burns in dr. P. B. Monroe, Soudan, Minn. — Društvo zboruje vsako četrtto nedeljo v mesecu v določeni domu v Soudan, Minn.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 6.

CONEMAUGH, PENNA.

Predsednik: Anton Erzen, Box 92, E. F. D. 1, Turtle Creek, Pa.; tajnik: Fr. Schifra, Box 263 Unity Station, Pa.; blagajnik: John Schifra, Box 122, Unity Station, Pa.; organizator: Rudolf Cechlar, P. O. Box 62, Unity Station, Pa.; zdravnik: dr. M. F. Siegfried, Bear Creek, Pa. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v določenem domu v Bear Creek, Mont.

DRUŠTVO SV. BARBARE, STEV. 6.

LLOYDELL, PENNA.

Predsednik: Frank Kotar; tajnik in organizator: John D. Zunich, Koski, Box 420; St. blagajnik: Joseph Schreiber, Koski, Box 420; St. blagajnik: dr. H. L. Bots, Koski, Box 420; St. blagajnik: dr. Thomas Haywood, — Vsi v Export, Pa. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo ob 1. uri popoldne v določenem domu v Export, Pa.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 6.

TRESTLE, PENNA.

Predsednik: John Vitez, Box 43; tajnik: John Vitez, Box 43; blagajnik: Martin J. Vitez, Box 43; organizator: John Vitez, Box 43; zdravnik: dr. H. M. Griffith, Vite, — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v določenem domu v Trestate, Penn.

DRUŠTVO SV. STEFANA, STEV. 11.

OMAHA, NEB.

Predsednik: Florijan Virant, 2414 So. 12th St.; tajnik: Max Kragelj, 1688 E. 33rd St.; blagajnik: Frank Janek, 1688 E. 32nd St.; organizator: Max Kragelj, 1688 E. 32nd St.; zdravnik: dr. Edward J. Pitek, 1861 Peru, Ave. Vite, in Lorain, Mich. — Društvo zboruje vsako četrtto nedeljo v mesecu v določenem domu v Soudan, Minn.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 12.

PITTSTURG, PENNA.

Predsednik: John Musko, 1116 Spring Garden Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.; tajnik: Frank Ahic, 417 N. Millvale Ave., Pittsburgh, Pa.; blagajnik: Nick Povis, 924 Minn. St., N. S. Pittsburgh, Pa.; organizator: Fr. Ahic, 417 N. Millvale Ave., Pittsburgh, Pa.; zdravnik: dr. John E. Donaldson, 6226 Butler St.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Soudan, Minn.

DRUŠTVO SV. STEFANA, STEV. 11.

CLEVELAND, OHIO.

Predsednik: John Musko, 1116 Spring Garden Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.; tajnik: Frank Ahic, 417 N. Millvale Ave., Pittsburgh, Pa.; blagajnik: Nick Povis, 924 Minn. St., N. S. Pittsburgh, Pa.; organizator: Fr. Ahic, 417 N. Millvale Ave., Pittsburgh, Pa.; zdravnik: dr. John E. Donaldson, 6226 Butler St.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Soudan, Minn.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 12.

BAVGAGE, PENNA.

Predsednik: Louis Kofe, Box 164, Pleasant Unity, Pa.; tajnik in organizator: John Reschke, Koski, Box 186; Hostetter, Pa.; blagajnik: Jacob Eder, Koski, Box 186; St. blagajnik: dr. Alberthorpe, Whitmore, Pa.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Pippetown, Pa.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 14.

CROCKETT, CALIF.

Predsednik: Joseph Brattin, Box 104, Crocket, Calif.; Michael Nemanič, Box 104, Crocket, Calif.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Crocket, Calif.

DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, STEV. 35.

LLOYDELL, PENNA.

Predsednik: Frank Kotar; tajnik in organizator: John D. Zunich, Koski, Box 420; St. blagajnik: John Vitez, Box 43; organizator: John Vitez, Box 43; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Export, Pa.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 13.

BAVGAGE, PENNA.

Predsednik: Louis Kofe, Box 164, Pleasant Unity, Pa.; tajnik in organizator: John Reschke, Koski, Box 186; Hostetter, Pa.; blagajnik: Jacob Eder, Koski, Box 186; St. blagajnik: dr. Alberthorpe, Whitmore, Pa.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Pippetown, Pa.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 13.

BAVGAGE, PENNA.

Predsednik: Louis Kofe, Box 164, Pleasant Unity, Pa.; tajnik in organizator: John Reschke, Koski, Box 186; Hostetter, Pa.; blagajnik: Jacob Eder, Koski, Box 186; St. blagajnik: dr. Alberthorpe, Whitmore, Pa.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Pippetown, Pa.

DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, STEV. 39.

ROOSEVELT, COLO.

Predsednik: Frank Mehle, 1230 Taylor Ave.; tajnik in organizator: Jos. Merhar, 1201 Bohem Ave.; blagajnik: John Jamnick, 12th St.; blagajnik: dr. R. W. Smith, 12th St.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Roosevelt, Colo.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 41.

EAST PALESTINE, OHIO.

Predsednik: Frank Kotar; tajnik in organizator: John Reschke, Koski, Box 420; St. blagajnik: John Vitez, Box 43; organizator: John Vitez, Box 43; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v East Palestine, Ohio.

DRUŠTVO SV. PETRA, STEV. 49.

PUEBLO, COLO.

Predsednik: Frank Mehle, 1230 Taylor Ave.; tajnik in organizator: Jos. Merhar, 1201 Bohem Ave.; blagajnik: John Jamnick, 12th St.; blagajnik: dr. R. W. Smith, 12th St.; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Roosevelt, Colo.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 18.

ROCK SPRINGS, WYO.

Predsednik: John Pate, 402 — 7th St.; tajnik: Louis Taucher, Box 35; blagajnik: Frank Fortuna, Box 288; organizator: Louis Taucher, Box 355; — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Rock Springs, Wyo.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 20.

GILBERT, MINN.

Predsednik: John Ocepek, Box 187; tajnik in organizator: Louis Vesel, Box 592; blagajnik: Jos. Gorm, Box 444; zdravnik: dr. Fred Barrett, Vite, in Gilbert, Minn. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Gilbert, Minn.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 21.

DENVER, COLO.

Predsednik: John Ocepek, Box 187; tajnik in organizator: Louis Vesel, Box 592; blagajnik: Jos. Gorm, Box 444; zdravnik: dr. Fred Barrett, Vite, in Gilbert, Minn. — Društvo zboruje vsako trejto nedeljo v mesecu v določenem domu v Denver, Colo.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 22.

SO. CHICAGO, ILL.

Predsednik: Marko Hrvat, 9115 Mackinaw Ave.; tajnik, blagajnik in organizator: Anthony Mots, 9630 Ave. "L"; zdravnik: dr. J. F. Barrett, 9154 Commercial Ave. Vite, in South Chicago, Ill. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v določenem domu v Chicago, Ill.

DRUŠTVO SV. IME JEZUSA, STEV. 25.

EVELETH, MINN.

Predsednik: Filip Fister, Box 734; tajnik: Frank Oberman, Box 157; blagajnik: Louis Govore, Box 157; organizator: Louis Govore, Box 157; — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v določenem domu v Eveleth, Minn.

DRUŠTVO SV. PETRA, STEV. 26.

PITTSBURGH, PENNA.

Predsednik: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; tajnik: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; blagajnik: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; organizator: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v določenem domu v Pittsburgh, Pa.

DRUŠTVO SV. MIHAELA ARHANGELA, STEV. 27.

DIAMONDVILLE, WYO.

Predsednik: John Hebevar, Box 158; tajnik: Frank Oberman, Box 157; blagajnik: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; organizator: Louis Koszel, 91 W. 5th St.; — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v določenem domu v Diamondville, Wyo.

DRUŠTVO SV. CIRILA IN METODA.

STEV. 16. JOHNSTOWN, PA.

Predsednik: Joe Rovan, 102 Birch St.; tajnik in organizator: John Cerjak, R. F. D. 5, Box 15; blagajnik: dr. L. Kastigar, 102 Birch St.; — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v določenem domu v Johnstown, Pa.

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA, STEV. 28.

SUBLET, WYO.

Predsednik: John Kropulski, Box 196; tajnik in organizator: John Tostoverski, Box 184; blagajnik: Frank Krusich, Box 103; zdravnik: dr. McArtur in Parker. — Vsi v Elv. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino.

DRUŠTVO SV. IMPERIAL, STEV. 29.

NEW YORK.

Predsednik: Joseph A. Petrel, Box 93; tajnik: John Kropulski, Box 196; blagajnik: Frank Krusich, Box 103; zdravnik: dr. McArtur in Parker. — Vsi v Elv. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino.

DRUŠTVO SV. MARIA DANICA, STEV. 28.

SUBLET, WYO.

Predsednik: Joseph A. Petrel, Box 93; tajnik: John Kropulski, Box 196; blagajnik: Frank Krusich, Box 103; zdravnik: dr. McArtur in Parker. — Vsi v Elv. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA, STEV. 29.

IMPERIAL, PENNA.

Predsednik: Joseph A. Petrel, Box 93; tajnik: John Kropulski, Box 196; blagajnik: Frank Krusich, Box 103; zdravnik: dr. McArtur in Parker. — Vsi v Elv. Minn. — Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne nad Laing Zelenzo trgovino.

DRUŠTVO SV. JOSIPA, STEV. 53.

LITTLE FALLS, NEW YORK.

L. N. TOLSTOJ

HADŽI-MURAT
Poslovenil Vladimir Levstik

"Dober, dober," je mrko nadaljeval tisti, ki je začel razgovor. "Jaz bi svetoval, da naj se četa pomeni z njim; ako si vzel, tak povej koliko, in kdaj misliš vrnilti."

"Kakor sklene četa," je rekel Panov, odtrgavši se od lule.

"To se ve," je pritrdil Avdjev, "besedo ima zborovanje."

"Treba je vendar kupiti ovsu in popraviti škornje za na pomlad. Vse to stane denarja, in ker ga je on vzel —" je vztrajal nezadovoljnež.

"Kakor hoče stotnija, ti pravim," je ponovil Panov. "Saj ni prvič; ako je vzel, tudi vrne."

Tiste čase je vodila na Kavkazu vsaka četa po svojih izvoljenih zaupnikih sama vse gospodrvo. Dobivala je od države po 6 rubljev 50 kopejk na posameznega moža in se oskrbovala sama, sadila zelje, kosila seno, držala si lastne vozov ter se postavljalna z rejenimi četnimi konji. Ključe blagajne, v kateri je bil spravljen četni denar, pa je hranił povelnik če te in večkrat se je zdrgilo, da je vzel iz blagajne kaj na posodo. Tako je bilo tudi zdaj; baš o tem so govorili vojniki. Čemerni vojnik Nikitin je hotel poklicati komandirja na odgovor, a Panov in Avdjev sta mislili, da ni potreba.

Za Panovim je popušil tudi Nikitin; nato si je podgrnil plašč, sedel nanj in se naslonil s hrbotom k drevesu. Vojniki so umolknili. Slišalo se je le, kako maje veter visoko nad njih glavami vrhove dreves. Zdaj pa se je pridružilo temu ne prestanemu tihemu šumu tuljenje, civiljenje, jok in grohot ša kalov.

"Viš kanacije, kako se rezgečejo," je dejal Avdjev.

"Tebi se smejejo, ki imas po strani kljun," je rekel tenk hohlaški glas četrtega vojnika.

Spet je utihnilo vse, le veter je zibal veje dreves ter od krival zvezde in jih zakrival.

"Kako, Antonič," je zdaj vprašal veseli Avdjev Panova, "ali je tebi kedaj pusto pri duši?"

"Kako pusto?" je nejevoljno odvrnil Panov.

"Meni pa je časih tako pusto, tako pusto, da kmalu san ne bi vedel, kaj naj storim s seboj."

"Glejte si ga!" je rekel Panov.

"Tisto, ko sem zapil denar, je bilo od same puščobe. Ka privabilo se je nadme. Pa sem si dejal: dajmo, naberimo se gi do pijanega."

"Katerikrat je od pijače še slabše."

"Tudi to je bilo; a kam hočeš s seboj?"

"Po čem pa ti je vendar pusto?"

"Meni? I, po domu."

"Mari ste živeli v bogastvu?"

"Ne pravim, da bi bili bogati, a stiske nismo trpeli. Dobro smo živeli pri nas."

Avdjev je jutri pripovedovati, kar je povedal baš tem Panovu že mnogokrat.

"Dobrovoltino sem šel, namestu brata," je pripovedoval Avdjev. "On ima pet otrok, mene pa so šele oženili. Mat me je prosila. Nu, sem dejal, morda bodo pomnili mojo dobroto. Šel sem h gospodu. Dobrega gospoda imamo pri nas; le pojdi, pravi, vrl dečko si, le pojdi. In tako sem šel namestu brata."

"Nu, saj to je lepo," je rekel Panov.

"A vidiš, Antonič, verjamem, da mi je zdaj pusto? In še najbolj zato, ker si pravim: čemu si neki šel za brata? O zdaj caruje doma, ti pa se tukaj ubijaš. Čim bolj premisljam tem slabše je. Napak sem storil bogme da."

Avdjev je pomolčal.

"Ali zapušimo še enkrat?" je vprašal nato.

"Nu, le napravi."

* Toda vojniki niso uategnili pušti. Jedva je Avdjev vsta in hotel napraviti lulo, so se začuli izmed vetrov koraki na cest. Panov je vzel puško in dregnil Nikitina z noge. Nikitin se je spravil na noge in nobral svoj plašč. Vstal je tudi tretji. Bon darenko:

"Če bi vedeli, dečki, kaj se mi je sanjalo . . ."

Avdjev je pustil Bondarenku; vojniki so obstali ne premično in prisluhnili. Blizali so se mehki koraki ljudi, ki ni so bili obuti v škornje. Čedalje razločneje se je slišalo v tem šumenu listja in prasketanja suhega dračja. Nato se je žul pogovor v tistem posebnem, goltajočem jeziku, ki ga go vore čečenci. Vojniki zdaj niso več samo slišali, ampak tud videli so dvoje sene, stopajočih po jasi med drejem. Ena senca je bila manjša, druga večja. Ko sta dospeli senci v isto črto z vojniki, je stopil Panov s puško v roki hkratu z dvema tovarišema na cesto.

"Kdo tu?" je kriknil.

"Čečen mirna," je odgovoril manjši prišlec; bil je Bata. "Pušča jok, sablja jok," je dejal, kažeč nase. "Kinez treba."

Tisti, ki je bil višje rasti, je stal molče zraven svojeg spremjevalca. Tudi on je bil brez orožja.

"Ogleduh," je razložil Panov tovarišem; "treba ga je od vesti k polkovniku."

"Kinez Voroncov močno treba, velik stvar treba," je govoril Bata.

"Dobro, dobro, povedemo vaju," je rekel Panov. "Daj spremi ju ti z Bordarenkom," se je obrnil k Avdjevemu, "in kju predas dežurnemu, se vrni. Le pazi," je dejal Panov, "in bod oprezen reci jira, naj gresta pred teboj."

"Kaj pa tole?" je rekel Avdjev in sunil z bajonetom, kar kor bi nekoga zabol. "Enkrat ga 'dregnem, pa mu uide sapa."

"Kaj boč z njim, ako ga zakolješ?" je dejal Bondarenko.

"Nu, hajd!"

Ko so utihnili koraki vojnnikov z ogleduhoma, sta se vrnila Panov in Nikitin na svoje mesto.

"Sam vrag jih nosi k nam po noči," je rekel Nikitin.

"Bo pač potreba," je menil Panov. "Ampak sveže je postalo" je dodal; razvil je plašč, oblekel ga in sedel k drevesu.

Cez dve uri sta se vrnila Avdjev in Bondarenko.

"Kako, ali si ju predal?" je vprašal Panov.

"Predal. Pri polkovniku Že ne spijo. Naravnost k njemu sva ju peljala. A kakšni dobri dečki so ti golobučniki, priatelj," je nadaljeval Avdjev. "Bogme da. Imenito sem se

pomenil z njima."

"Ti se moraš meniti z vsakomer, saj vemo," je rekel Nikitin nezadovoljno.

"Res, prav kakor dva Rusa. Eden je oženjen. — Maruška, pravim, bar (je)? — Bar, reče on. — Koštruncuk, pravim, bar? — Bar, mnogo. — Konjički? — Konjički, pravi. — Tako smo se pomenili prav prijetno. Dobra dečka sta."

"Dobra, kajpak!" je dejal Nikitin. "Čreva ti izpusti, ako ga srečaš na samem."

"Zdaniti se mora kmalu," je rekel Panov.

"Da, zvezde že ugašajo," je dejal Avdjev, prisedaje k jemu.

In vojniki so spet umolknili.

III.

Okna kasaren in vojniških hiš so bila zdavnaj temna, samo v eni izmed najlepših hiš trdnjave je še za vsemi okni gorela luč. V tej hiši je stanoval povelnik Kurinskega polka, sir vrvohvoga zápodnika, krilni pribičnik knez Semjon Mihajlov Voroncov. Voroncov je imel pri sebi žena, Marja Vasiljevno, znatenito petrograjsko krasotico, in je živel v malo kavaski trdnjavi razkošno kakor nikoli nihče v tem kraju. Voroncovu n zlasti se njegovi ženi se je zdelo, da njuno tukajšnje življenje ai le skromno, nego polno pomanjkanja; druge prebivalce pa je presenečalo to življenje baš s svojim nenavadnim razkošjem.

Zdaj, ob dvanajstih zvečer, sta sedela domačina v veliki gostinski sobi, ki je bila pregrnjena vsa z eno samo preprogo, z grombo mizo, osvetljeno s štirimi svečami, ter kvartala z gosti. Eden izmed igralcev, dolgoljubi v plavolasi polkovnik z vrvicami in naramnicami krilnega pribičnika, je bil knez Voroncov, njegov soigralec, razkuštan mlad mož čemernega obrazu, pa kandidat petrograjskega vsečilišča, ki ga je kneginja Voroncova nedavno naročila svojemu sinčku iz prvega zakona domačega učitelja. Proti njima sta igrala dva oficirja: širočljeni in zurpli Poltorackij, povelnik čete, ki je prestolil iz arde v Kurinski polk, in polkovni pribičnik, ki je sedel ravne skrovne, s hladnim izrazom na lepem obličju. Kneginja Marja Vasiljevna, bujna krasotica z velikimi očmi in črnimi obrvimi, e sedela zraven Poltorackega, dotikaje se s klinolino njegovih nog in gledala je v karte.

Njene besede, pogledi, smehljaj, gibi njenega telesa, dišave, ci so jo obdajale — vse to je bilo polno nečesa, kar je pripravilo Poltorackega v pozabljenje vsega razen njene prisotnosti. Del je napako za napako in jezik svojega soigralca čedalje bolj.

"Ne, to je neverjetno! Spet je zapravil asa," je izpregovoril pribičnik ves rdeč, ko je Poltorackij vrgel as.

Kakor bi se dramil iz spanja, je Poltorackij debelo pogledal jejevoljnega pribičnika s svojimi dobrimi, široko razmakenimi in črnimi očmi.

"Nu, oprostite mu," je dejala smehljaj Marja Vasiljevna. Vidite, saj sem vam rekla," se je obrnila k Poltorackemu.

"O, govorili ste povsem drugače," je rekel Poltorackij in se nasmešnil.

"Res?" je dejala ona, istotako z nasmeškom. In ta smehljaj namestu odgovora je vznemiril in razveselil Poltorackega skoš strašno, da je rdeč kakor rak pograbil karte in začel mešati.

"Saj ne mešaš ti," je strogo rekel pribičnik in jel razdajati arte s svojo belo roko, na kateri se je iskril prstan; to je delačko zaničljivo, kakor bi se jih hotel čim prej izogniti.

V tem je stopil v sobo knežev komorni strežaj in javil, da deli dežurni oficer govoriti s polkovnikom.

"Oprostite, gospoda," je rekel knez po rusko z angleškim taglosom. "Sedi ti na moje mesto, Marie."

"Ako je gospodom prav," je dejala kneginja ter naglo in egotno vstala z vso svojo visoko rastjo, šelesteč s svileno obleko in smehljaj se s svetlim smehljajem srečne žene.

"Meni je vedno vse prav," je rekel pribičnik, ves zadovoljen, a dobi za nasprotnico kneginjo, ki sploh ni umela igrati. Poltorackij pa je le smehljaj razprostril roke.

Ko se je vrnil knez v gostinsko sobo, je bil rober končan /orocov je bil očividno zelo razigran in vesel.

"Veste, kaj bi predložil?"

"Nu?"

"Pijmo šampanja."

"V to sem vedno na razpolago," je dejal Poltorackij.

"Kajpak, drage volje," je rekel pribičnik.

"Vasilij, prinesite," je ukazal knez.

"Zakaj so te klicali?" je vprašala Marja Vasiljevna.

"Dežurni oficer je bil tu in še nekdo z njim."

"Kdo? Kaj?" je naglo vprašala Marja Vasiljevna.

"Ne morem povedati," je dejal Voroncov in skomignil z ameni.

"Ne moreš povedati," je ponovila Marja Vasiljevna. "Vieli bomo."

Prinesli so šampanja. Gostje so izpili vsak po kozarec /ončali igro, poračunalni in se začeli poslavljati.

"Je li vaša četa določena, da pojde jutri v gozd?" je vprašal knez Poltorackija.

"Moja. Zakaj?"

"Tedaj se jureti vidiva," je dejal knez in se lahno nasmehnil.

"Zelo mi bo drago," je dejal Poltorackij, dasi ni prav razunel, kaj misli Voroncov, in mu je krožilo po glavi le to, kake tisne zdajte roko Marje Vasiljevne.

Marja Vasiljevna ni samo stisnila Poltorackemu roke, amak jo je tudi kreko stresla, kakor vedno. Pri tem ga je še enurat spomnila, njegove pomote, ko je igral kar, in se mu na mernila — kakor se je videlo Poltorackemu — s prelestnim, opitim in pomembnim smehljajem.

Poltorackij je šel domov v tisti vnešeni volji, ki jo okušajo samo ljudje njene vrste, dorasil in vzgojeni v velikem svetu kakor on, ako srečajo po dolgih mesecih samotnega vojnega življenja nenadoma spet žensko iz svojih prejšnjih krogov, pri tem pa še takšno, kakršna je bila kneginja Voroncova.

Prišedel do hiše, v kateri je stanoval s tovarišem, je brenil z nogo v vnanja vrata, toda bila so zaprta. Potrkal je; vrata se niso odprla. Ujezil se je in jel bobnati po zaprtih vratah s sabljo in nogo. Za vrata so se oglašili koraki; Vavila, domači nevolnik in strežaj Poltorackija, je odjel notranji kavelj.

"Kaj ti hodi na um, da zapiraš? Budalo!"

"Mari naj pustim odprto, Aleksej Vladimirovič . . ."

"Spet si pijan. Čakaj, pokažem ti, kako in kaj."

Poltorackij je hotel udariti Vavilo, a se je premislil.

"Nu, vrag s teboj. Svečo prižgi."

"Tako!"

(Dalje prihodnjie)

Razstreljivo — mesto zagozd.

Drvarji, ki podpirajo velika drevesa za napravo drva, rabijo v nekaterih krajin razstreljivo mesto zagozd. V kose razzagana debla se zavrta luknja, kamor se s poseljno pripravo vloži razstreljivo, ki se potem zažge z vžigalno vrvico. Bajmore en drvar na ta način napravi osem kortov